

Giới thiệu Chờ Yêu

- Em đến lấy phòng trước đi, anh ăn cơm với Thơ xong sẽ đến.

- Vâng. Vậy em lấy phòng trước, anh đến mau nhé, yêu anh!

Một đoạn chat không quá xa lạ với nhiều người đã từng yêu đương đúng không?

Nếu nó đơn giản chỉ là một đôi yêu nhau bình thường thì rất hợp lý. Nhưng đằng này đây là đoạn chat của một anh người yêu với bạn gái rất thân của người yêu mình....xem ra nó hết hợp lý rồi!!!!

(cốt truyện dựa trên 90% một câu chuyện có thật)

Bạn đang đọc truyện *Chờ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

"

- Em đến lấy phòng trước đi, anh ăn cơm với Thơ xong sẽ đến.

- Vâng. Vậy em lấy phòng trước, anh đến mau nhé, yêu anh! "

Một đoạn chat yêu đương bình thường quá mọi người nhỉ?

Nếu nó đơn giản chỉ là một đôi yêu nhau bình thường thì rất hợp lý. Nhưng đằng này đây là đoạn chat của một anh người yêu với bạn gái rất thân của người yêu mình....xem ra nó hết hợp lý rồi!!!!

(cốt truyện dựa trên 90% một câu chuyện có thật)

Sau khi bạn trai đến nhà ăn cơm rồi về, Thơ vô tình xem được đoạn chat zalo mà anh người yêu đã để quên điện thoại ở nhà cô. Cái ngộ đời ở đây, đây lại là đoạn chat giữa bạn trai và bạn thân của cô....

Ngay khi xác nhận chính xác đó là con Thảo, đứa bạn thân rất thân với Thơ trong suốt 7 năm qua thì tâm tình của Thơ gần như sụp đổ.

Không suy sụp làm sao được, chỉ trong vòng vài phút ngắn ngủi, cô phát hiện được bạn trai ngoại tình, mà lại là ngoại tình cùng con bạn thân.....ây cha cha, đây đúng chuẩn là tình huống cầu huyết trong các câu truyện ngôn tình đây mà!

Định hình trấn an lại bản thân, tay Thơ run run khi nhìn những đoạn tin nhắn phía trên, càng kéo lên thì lòng cô càng đau đớn. Hóa ra họ lén lút với nhau gần 2 năm rồi, mà hình như bạn bè của anh ta ai cũng biết. Haha...buồn cười nhất là chỉ có một mình cô là không biết!

Bây giờ làm sao? Cô rối quá.....

Thôi thì tạm thời cô chụp lại tất cả những đoạn tin nhắn yêu thương, những tấm ảnh bán thỏa thân của 2 người bọn họ lại trước. Còn giải quyết như thế nào thì...để cô suy nghĩ cái đã.

Nói về Thơ, cô là một cô gái rất tài giỏi. Năm nay cô chỉ 26 thôi, đang làm việc ở trung tâm dạy tiếng Hàn, ngoài ra cô có một nghề tay trái hái cũng rất ra tiền, đó là bán thêm online. Mà cái cô bán là những thứ cô đang xài, chủ yếu mỹ phẩm Hàn Quốc. Vì gia đình cô đều đang định cư bên ấy, chỉ riêng cô là còn ở lại VN.

Đình, bạn trai cô bây giờ kim luôn người tình của bạn thân cô, chỉ lớn hơn cô 2 tuổi. Gia đình anh giàu có, anh lại có việc làm ổn định, nếu không có gì đó trở ngại thì cuối năm nay anh và cô sẽ đính hôn.

15 phút sau, khi Thơ đang ngồi thần thờ trên ghế sofa thì có tiếng chuông cửa, cô đoán chắc rằng đây là Đình. Vội kíp xóa những tấm ảnh đã chụp màn hình lại, cô cố trấn an lại mình thật tốt, để điện thoại xuống bàn, sau đó mỉm cười đi ra mở cửa.

- Thơ, anh để quên điện thoại.

Cô cười vui vẻ:

- Ủi điện thoại trên bàn kia kìa.

Đình có vẻ hơi lo một chút, hần cười ôm cô đi vào trong:

- À có ai gọi cho anh không?

- Hình như không, em này giờ đang nói chuyện với bạn, không để ý lắm.

Đình lúc này mới thờ phào nhẹ nhõm, hần hôn lên trán cô:

- Ủi thôi anh về đây, mai anh lại qua đón em đi ăn sáng. Anh mệt quá, về ngủ sớm.

Thơ không nói gì, chỉ cố cười thật tươi. Từ này đến giờ cô đã rất kìm chế, nếu không cô đã đấm cho Đình một đấm ngay khi vừa thấy mặt hần rồi.

Hay tay che dưới lớp váy bây giờ đã vo tròn lại thành quỳên. Thơ đưa Đình ra cửa, cô vẫn cố cười cười để hần ôm hôn thêm một lát say đắm mới chịu rời đi.

Đồ đàn ông hèn!!!!

Đóng cửa phòng, cuối cùng cũng được thả lỏng, cô bỗng nhiên bật khóc nức nở. Những giọt nước mắt vẫn cố gắng kìm chế đến ức nghẹn. Thật sự cô đau lòng quá, nếu Đình yêu ai sau lưng cô, cô có lẽ sẽ không phải khổ sở như bây giờ. Là ai cũng tạm chịu được, nhưng tại sao lại là con Thảo????

Cô và nó thân nhau như chị em máu mủ ruột rà, ngay cả ba mẹ nó cô cũng gọi giống nó một tiếng ba mẹ. Tại sao yêu ai nó không yêu, lại đi yêu bạn trai của cô?

Hay xu hướng bây giờ phải như thế mới theo kịp thời đại???

À nó tốt gì với cô? Còn nhớ trong những đoạn chat, nó nói với Đình rằng cô rất xấu tính cơ mà. Nếu không phải vì yêu Đình nó đã nghỉ chơi cùng cho cô ra khỏi nhóm lâu rồi...

Buồn cười thật sự, cho ra khỏi nhóm???

Đây là nhóm bạn phòng nhảy của cô, chính cô đã đưa nó vào nhóm chơi cùng. Để rồi nó được sang trọng quen biết nhiều như ngày hôm nay.

Nó trả công cô yêu thương nó bằng việc tặng cô một cái súng rất dài, hay nó đang nghĩ cô thiếu chiều cao để vào đời???

Mà cũng do cô, do cô quá tin tưởng hai người bạn họ. Đáng lý cô vẫn nên để phòng một chút, nói đến cùng cô và 2 người bạn họ đều là người dung!

Khóc một trận cho trút hết ưu phiền, cô đứng lên, đi vào phòng. Nhìn những hình ảnh cô, nó và Đình chụp chung, cô điên tiết tháo xuống không còn một ảnh. Lại mở máy tính, trên đó đám anh em thân thiết của cô đang nói chuyện vui vẻ.

Vừa thấy cô online, Phong lên tiếng:

Phong: - Thơ, em hôm nay lên trễ vậy?

Cô: - Ừ em có chút việc mà.

Phong: - Kế hoạch kỉ niệm 7 năm tình bạn của em với bé Thảo sao rồi?

Những người khác đang chat trong nhóm cũng lên tiếng:

Vũ: - Đúng rồi Thơ, mày tính làm sao, như đã bàn hay có đổi gì không?

Vĩ: - Tao đang giúp mày làm ảnh đây, con Thảo nó gửi ảnh cho tao rồi. Khi nào mày chuyển tiền để tao đi đặt trang trí phòng nữa.

Kỉ niệm 7 năm tình bạn???? Giờ còn cần kỉ niệm nữa à?

Thơ cười chưa chút, nhưng không sao cô vẫn sẽ làm, tiền cô vẫn sẽ bỏ ra nhưng nội dung buổi tiệc cô nên thay đổi một chút mới được. Haha.....

Thảo, tao với mày xem như hết duyên rồi!

Sáng ngày hôm sau, Đình sang đón cô đi ăn. Giống như mọi khi, cô và hắn sẽ sang đón con Thảo đi làm luôn một thể.

- Anh, anh gọi nói Thảo tự đi làm đi, hôm nay em muốn ăn sáng nhanh để đến trung tâm, hôm nay có event đông lắm.

- Ừ, vậy để anh gọi.

Lúc trước là cô không biết, không lẽ bây giờ biết rồi vẫn để qua đón nó như vậy à? Mơ đi, gặp mặt con Thảo càng ít cô càng thấy dễ chịu.

Nhưng tạm thời bây giờ cô vẫn nên cố gắng xem như là không có gì, màn kịch sau còn cần chuẩn bị thêm chút nữa....

Đến trung tâm làm việc, cô chào hỏi mọi người, sau lại chuẩn bị sách vở lên lớp.

- Cô bé, hôm nay đi làm sớm vậy?

Quay sang, là Vinh đang nói chuyện với cô. À anh chàng tên Vinh này là mẫu đàn ông play boy chính hiệu. Anh đẹp trai, lịch lãm lại rất giàu có. Anh thích cô, mà đơn giản là thích thôi, chứ cũng không phải kiểu tình yêu say đắm.

- Ừ, em đang giảm cân.

Vinh lại kéo ghế lại ngồi gần cô, anh trêu:

- Giận bạn trai à? Không bằng bỏ tên đó đi, quen anh này.

Cô lườm anh một phút, gạt tay đang nắm tay cô ra:

- Anh lại đùa, em làm sao với tới được một chàng trai hoàn hảo như anh.

Nói rồi cô bỏ đi, để lại Vinh đang nhìn cô đầy vẻ lưu luyến.....

Chiều hôm ấy tan làm, cô tự đi về trước, cũng bảo Đình không cần đến đón cô. Trong lòng cô hận Đình đến nghiền răng nghiền lợi nhưng kế hoạch chưa thành, cô lại không thể nào không gặp hắn được.

Cô yêu Đình, trước kia yêu, bây giờ cũng vẫn còn. Nhưng đối với cô, cái tình yêu oanh liệt đó đã như gió mà bay đi xa rồi. Có chăng bây giờ chỉ còn lại một chút dư âm, một chút nuôi tiếc, thêm một chút không nở mà thôi.

Nói gì đi nữa, cô cũng đã yêu Đình 4 năm rồi, nói bỏ ngay làm sao cô làm được. Nhưng thà không biết sự thật thì thôi, khi đã biết rồi, cô không cách nào tha thứ được cho Đình. Cô yêu được, hận được, cho được cũng sẽ lấy lại được. Cô không ngại phải cắt bỏ vết thương của mình, nhưng trước khi cắt, cô cũng nên làm cho nó hoại tử một chút.....

Chap 1 khai truyện chỉ viết đến đây, đây là truyện ngắn tầm vài chap thôi sẽ không dài đâu mọi người nhé!!!

Bạn đang đọc truyện *Chờ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Cô xin nghỉ dạy ở trung tâm vài hôm, cô còn nhiều việc cần phải chuẩn bị lắm..

Hơn nữa trong thời gian này cô không muốn gặp Đình, vì nhìn mặt anh ta cũng chỉ làm cô thêm bức bối. Còn về phần con Thảo, cô không lo nhiều vì cô hiểu tính nó. Nó chỉ dám lên lên lút lút với Đình sau lưng cô thôi.

Cô biết Đình sẽ không bỏ cô để mà theo Thảo...nhưng mà cái loại đàn ông thích mèo mửa cô không thèm giữ lại làm gì. Chưa cưới anh ta đã lên lút tòm tèm cùng bạn thân cô, thì đừng nói đến việc cưới rồi anh ta còn làm ra được loại quan hệ kinh dị nào hơn nữa.

Nhưng nếu hỏi cô có đau lòng hay không thì chắc chắn cô sẽ nói có. Cái loại cảm giác bị phản bội nó kinh khủng lắm, nó đau đớn khó chịu như có ngàn con kiến nhỏ dầy xéo tâm can cô. Nếu đơn giản Đình qua lại với một con ắt ơ nào đấy thì cô đã có thể kéo con Thảo đến quấy cho con bé đó một trận ra trò, xong lại vui vui về về mà yên ổn sống cùng con bạn thân của mình...

Còn đằng này, 2 người thân thương nhất lại cùng nhau gian dối sau lưng cô, biểu cô tha thứ xem như không có gì...cô làm không được. Nhưng đánh họ, cô lại không muốn. Đánh làm gì cho mang tiếng bạo lực, với cái ngưỡng này thì chỉ cần cho họ 1 lần kí ức đậm sâu nhất trong đời này là được rồi.

Dù gì thì sau hôm đó, cô cũng sẽ về lại Hàn Quốc. Giải quyết được sự tức giận nhưng đau lòng sẽ không thể giải quyết ngay được. Thay vì ở đây một mình đau buồn thì thôi trở về với gia đình xem ra là lựa chọn tốt nhất!

Ăn uống nhanh một chút, cô soạn một vài bộ đồ cùng thêm một vài thứ quan trọng, cô quyết định thuê phòng khách sạn gần nhà con Thảo để tiện bề theo dõi thu hoạch thêm bằng chứng.

Đến nơi nhận phòng xong xuôi, nhìn từ cửa sổ phòng nghỉ là cửa nhà con Thảo. Gia đình nó cũng khá giả, căn hộ ba nó mua trả góp trong khu dân cư này chắc cũng sắp trả xong hết rồi. Nghĩ lại ba mẹ nó mà lòng cô có chút cay cay, ít ra ông bà cũng đã rất quý cô.....

Đang mơ màng thì có tiếng chuông điện thoại, cô giật mình, mở máy là số của Vinh. Cô có chút bất ngờ, Vinh ít khi nào gọi cho cô lắm, hôm nay không biết là chuyện gì..?

- Alo, em nghe đây, có gì không anh?

- Ủ anh đây, em tại sao....à tại sao lại xin nghỉ. Em bệnh à?

Cô khẽ nhủ mày, à thì ra anh gọi cho cô chắc vì biết cô xin nghỉ. Nhưng mà cũng lạ thật, việc cô xin nghỉ cô có nói cho ai đâu, chỉ cô với chị quản lý nhân sự biết thôi mà. Mà rõ ràng Vinh không quen biết với ai ở phòng nhân sự, thế thì anh biết bằng cách nào?

- Làm sao anh biết?

- Anh biết thì là biết thôi, em có việc gì à?

- Không, em có chút việc riêng thôi, không bệnh hoạn gì đâu.

Vinh bên kia nghe được câu trả lời của Thor, lòng anh mới nhẹ nhõm được một chút. Nhưng nghĩ lại những việc hồi chiều ở phòng gym anh nhìn thấy được, tâm tình anh lại khó chịu, không biết anh có nên nói.....

- Thor này, em và bạn trai em.....anh...à...

- Anh nói gì cơ, em không nghe được.

- Ý anh là anh thấy bạn trai em đi với cô gái....khác....

Đang chăm chú nghe điện thoại, Thor lại giật bắn người khi thấy xe hơi của Đình. Hốt hoảng, tim cô như muốn rơi ra ngoài, vội vội vàng vàng trả lời Vinh.

- Vinh, em có việc quan trọng, để sau hãy nói tiếp nhé, em cúp máy đây.

Vinh nghe giọng Thor vội vàng, anh cũng rất lo lắng, nhưng chịu thôi, hiện tại bây giờ anh không thể làm gì nhiều cho cô được.

Thor vội mặc áo khoác đeo kính đen đội mũ sụp mặt đi nhanh xuống lầu. Cũng vừa may trước cửa khách sạn có một chiếc taxi đậu sẵn, cô nhanh chân ngồi sẵn trong taxi chờ.

Quay lại phía sau thấy con Thảo đang tươi như hoa đi về phía Đình, hôm nay con Thảo mặc cái váy hoa cô đã mua cho nó hôm lazada sale off 20%, haizz nghĩ lại thật sự tiếc quá!!!

Tim cô khẽ nhói nhói khi thấy Đình ôm lưng con Thảo, che đầu cho nó khi vào xe. Con Thảo cười không ngấm được mồm, e lệ ngồi lên hàng ghế trước, mà vốn dĩ cái ghế đó trước kia hay bây giờ đều thuộc về cô.

Lại nhìn vào trong, thấy mẹ con Thảo đang đóng cửa. Thor bắt lực hai tay vo tròn thành nắm, hóa ra mẹ con Thảo cũng biết Đình và Thảo qua lại sau lưng cô nhưng bà vẫn bao che cho con gái. Haha...cái xã hội gì ghê gớm vậy? Khi mà mẹ biết con gái mình là người thứ ba mà vẫn không khuyên can???

Thấy xe Đình quay đầu, chạy đi, cô cũng cho tài xế chạy theo. Đi được 20 phút, Đình rẽ vào một nhà hàng khách sạn 4 sao. Cô nhìn nhìn qua một chút, cảm thấy tim lại nhói thêm một cái nữa. Nhà hàng này chẳng phải lúc tỏ tình với cô anh đã làm ở đây sao?

Đi theo Đình vào trong, cô chọn chiếc bàn cách xa bọn họ tầm 50m. Hôm nay cô đội tóc giả, cùng ăn mặc tomboy chắc chắn họ sẽ không nhận ra được cô đâu.

Thor ngồi quay lưng lại với 2 người bọn họ, sau khi gọi món, cô đặt cái máy quay phim mà cô vừa đặt mua trên bàn. Vì sợ bị lộ nên cô đã khoét một lỗ ở chiếc túi xách Zara của mình,

rồi dán máy quay vào trong bằng băng keo chặt, tắt cả bật sẵn chế độ tự động. Cô chỉ ngồi nhích người qua một chút để máy quay có thể quay rõ nhất được khung cảnh phía sau là được.

Ngồi nhìn một bàn đồ ăn ngon mà cô không tài nào ăn nổi. Lại nghe tiếng con Thảo cười ríu rít phía sau, cả người cô như muốn khiêu đốt. Nếu không có kế hoạch kia, không biết cô đã phi lên giải quyết hai người bọn họ từ khi nào rồi.

Bực mình, cô lấy điện thoại gửi tin nhắn cho hai người bọn họ. Cô không hỏi gì, chỉ hỏi họ đang ở đâu thôi.

Một lát sau, tin nhắn lần lượt gửi về máy:

Đình:" Em bận nên anh buồn quá đang đi ăn cùng mẹ "

Thảo:" Tao đang đi chơi với Tùng " (Tùng là người thích con Thảo)

Đọc tin nhắn mà cô xém tí cười run chuyển cả bàn. Đúng là mèo mả gà đồng, ăn gian nói láo là giỏi!

Ăn uống xong xuôi, họ tính tiền sau đó đi đến quầy tiếp tân của khách sạn. Thảo cũng tính tiền, xong lại đi từ từ theo sau. Cô chọn cái ghế gần nhất với bàn tiếp tân để có thể nghe họ nói những gì. Cuối cùng cô cũng nghe được tiếp tân đưa thẻ phòng 201 cho bọn họ.Đội họ đi rồi, cô mới lại book phòng 202 sát bên.

Cái điểm tốt của phòng khách sạn này là nó có ban công, mà hay nữa là Đình với con Thảo chọn phòng có view hướng ra bờ sông mát mẻ.

Thơ đi vào phòng, cô nhìn ra ban công. Những cái ban công nối sát nhau, ngăn cách lại không quá cao. Nhưng để trèo qua bên đó cũng không phải là dễ dàng gì. Hơn nữa nếu như bọn họ thích chơi kiểu hoang dã thì cô làm sao trốn được.

Nghĩ nghĩ một lát, cô thật lòng không có cách nào đột nhập vào đó được. Mà có mua chuộc nhân viên để họ giả vờ đi vào cũng không được, vì nhất định họ sẽ bảo vệ khách hàng, không để cho cô làm điều bậy bạ.

Nếu như thế xem ra hôm nay cô theo dõi là công cốc rồi hay sao?!!

Thôi dù sao hôm nay cũng đã quay được một đoạn ăn uống tình tứ của họ rồi, cô lại từ từ thu thập thêm vậy. Từ đây đến ngày đó còn 2 tuần nữa cơ mà.

Nhưng lần sau cô nhất định sẽ đặt được cái máy ghi âm vào phòng của họ. Nhất định cô phải làm được....

Thơ trả phòng đi về trước, chứ ở lại đó cô không làm được gì mà còn khó chịu thêm. Về đến phòng khách sạn, cô mệt mỏi ngã ra sau giường.

Thật lòng cô đã có lúc muốn vứt bỏ mặc kệ cho hai con người đó muốn làm gì thì làm. Nhưng nghĩ đến sự giả tạo của bọn họ trong suốt 2 năm vừa qua, cô không chính họ một chút chặc chặc sau này về già cô sẽ rất là tiếc nuối.

Qua ngày hôm sau, cô ra ngân hàng chuyển tiền cho cái Vi để nó đi đặt người làm thiết kế buổi tiệc. Còn về phần khách mời, cô cũng sẽ mời ba mẹ Đình đến dự, còn ba mẹ con Thảo thì dĩ nhiên là phải có mặt ở đó rồi.

Thêm nữa, cô sẽ thuê quay phim cùng chụp ảnh đến để ghi lại những khoảnh khắc đẹp nhất của cô và nó!

Tối đó về Đình có gọi cho cô, nhìn nhìn xuống cửa sổ, Thơ thấy xe Đình vẫn còn đậu trước cửa nhà con Thảo.

Khẽ nhếch môi một chút, cô không nghĩ là Đình lại có thêm một mặt vô si đến như vậy.

Nhưng thôi, xem như đời cô may mắn vì đã biết rõ được bộ mặt của Đình sớm, chứ để lỡ đời con cái thì rút cuộc vẫn chỉ có cô là khổ thôi. Bây giờ đau một, đỡ hơn sau này đau mười!

Qua ngày hôm sau, Thơ hẹn đám bạn thân trong nhóm ra bàn việc. Cô bảo mọi người giấu việc cô xin nghỉ, lại nói khéo kiểu như muốn âm thầm làm hết mọi việc để tạo bất ngờ cho con Thảo. Mà đám bạn cô cũng không có nghĩ gì nhiều, vì chơi lâu với nhau nên hoàn toàn tin tưởng nhau.

Thơ giao phần trang trí tiệc cho Vi, phần bạn bè khách mời thì cho Phong, còn vài việc vặt giao lại cho Vũ với một số người nữa.

Trên cơ bản đã xong xuôi rồi, chỉ riêng phần đoạn video phát để kỉ niệm là cô dành để cô làm, mọi người cũng không ý kiến nhiều.

Tối đó về Thơ có tình tình có gây nhau với Đình. Đình bảo anh đi nhậu với bạn, cô lại làm ầm lên là anh không tôn trọng cô, lén lút cô không có nhà để đi nhậu nhệc. Nếu như cô đoán không lầm thì kiểu gì mai Đình lại không đi tìm con Thảo?

Nói thật ra thì cô cũng nên tìm bằng chứng sớm sớm để còn quay lại giải quyết công việc, sau đó xin nghỉ để quay lại về bên Hàn. Thời gian cũng không cho phép cô kẻ cà quá lâu.

Tối ngày hôm sau, tầm 6 giờ tối, trong lúc cô đang ngồi vắt vẻo ăn mì thì nhìn thấy xe của Đình đến. Từ tối hôm qua đến nay Đình không gọi cho cô, mà cô cũng càng không muốn gọi cho Đình. Chỉ có con Thảo là lảng tránh hết gọi rồi lại nhắn tin cho cô, bảo cô đừng giận Đình nữa. Ài, giả mèo giả nai không ai qua được con Thảo mà!

Vứt voley mi vào sọt rác, cô tức tốc thay đồ, đội tóc giả vào. Nhưng nghĩ đi nghĩ lại cô nên tìm một người đi cùng, để nếu bọn họ lại vào khách sạn cô mới có thể nhờ người kia cài lên máy ghi âm giúp chứ.

Nhưng quan trọng bây giờ là nhờ ai đi cùng đây?

Mấy người nam trong nhóm của cô à? Không được, nhất định họ sẽ vì bênh cô mà làm hỏng hết mọi việc, mà Đình lại biết rõ bạn bè cô quá mà.

Vậy nhờ ai đây? Hay là nhờ Vinh?!

Phải rồi, Đình không biết mặt Vinh nhưng mà....mà thôi kệ đi, tạm thời cô cứ nhờ Vinh trước cái đã.

Nhìn xuống dưới cửa sổ, thấy Đình đã vào trong, mà con Thảo lại mặc đồ bộ, xem ra nó chưa đi ngay đâu. Nghĩ nghĩ Thơ gọi ngay cho Vinh đến còn kịp.

- Alo, anh Vinh à?

- Ủi hôm nay sao tốt ngày gọi cho anh vậy cô bé?

- Anh...à....em nhờ anh một việc được không???

Sau khi kể sơ chuyện cho Vinh nghe, thì cô chưa kịp nhờ vả, Vinh đã hỏi cô đang ở đâu để anh đến đón.

Cho anh địa chỉ xong xuôi, lại bảo anh mặc sơ mi trắng với quần âu để tiện cho việc đột nhập.

20 phút sau, trong khi cô thấy Đình với con Thảo đang chuẩn bị đi ra ngoài mà Vinh vẫn còn chưa tới. Sốt ruột cô gọi cho anh mấy lần nhưng anh lại không bắt máy.

Lại thấy Đình đã vào xe, cô không thể chờ được nữa, bèn đi xuống khách sạn kêu taxi đi trước, rồi hẹn Vinh ở phòng khách sạn sau vậy.

Ái ngờ vừa bước xuống dưới sân đã thấy một chiếc mazda đời mới trắng kít ngay trước mặt, cũng vừa lúc ấy xe của Đình cũng chạy ngang qua mặt cô.

Kéo nón xuống, che sụp đi gương mặt mình. Lại vừa ngó ngó xung quanh tìm taxi để đuổi theo Đình.

- Thờ, lên xe đi...

Ồ, là Vinh, thì ra chiếc xe này là của Vinh. Ồ nhưng mà cô đã bao giờ thấy Vinh đi xe hơi đâu? À mà phải rồi, tan làm toàn là Vinh về sớm hơn bọn cô những 1 tiếng cơ mà, mà đi làm thì lại đi muộn.....

- Lên nhanh đi, còn đứng ngốc đó làm gì, bạn trai em đã đi xa rồi đấy.

Thờ giật mình, vội vàng chui vào xe, cũng may lúc ấy Vinh đạp ga đã đuổi kịp theo được Đình.

Giữ khoảng cách an toàn với xe của Đình, lần này hình như bọn họ đưa nhau đi xa, cô thấy họ chạy theo hướng ngoại ô thành phố.

- Vinh, đây là đang đi đâu anh?

Vinh cười cười, quay bánh vô lăng rẽ trái:

- Đi biển VT rồi.

- Đi biển???

Vinh không nói gì, chỉ cười cười nhìn cô.

- Hay anh để em xuống đi, em bắt taxi đi một mình được rồi. Tưởng đi gần, em đâu ngờ...

- Không sao, cũng lâu rồi anh chưa đi biển, xem như đi chơi một chuyến vậy.

Thờ có phần lúng túng, trong bụng thì thầm chửi đời nam nữ đáng hận kia. Canh trong lúc cô đi, lại đưa nhau đi hẹn hò ở biển.

Xe đi được gần nửa tiếng, cô và Vinh cũng không nói gì. Mãi một lúc sau, Vinh mới hỏi cô:

- Em biết bạn trai em thế này lâu chưa?

Thờ nhìn ra cửa sổ xe, màn đêm đang dần dần buông xuống:

- Cũng vừa thôi.

- Ủ, vậy là trước anh.

Thờ ngạc nhiên, quay lại nhìn Vinh chăm chú:

- Anh cũng biết???

- Ủ, hôm trước anh có nói với em rồi mà.

- Khi nào, anh nói khi nào?

Vinh nheo mắt:

- Hôm anh gọi cho em đó, em quên rồi à?

Thờ chợt nhớ lại...à thì ra Vinh có nói với cô, nhưng do khi đó gấp theo dõi Đình nên cô mới không nghe kịp. Rồi lại có nhiều việc suy nghĩ, cô cũng quên không nhớ lại là Vinh đã nói những gì.

- À em nhớ rồi, khi đó em bận quá...

Im lặng một lát lâu, Vinh lại hỏi:

- Em có buồn không?

Cô cười chua chát:

- Anh nghĩ xem, buồn muốn chết luôn cơ đấy.

" Kít ", xe trắng gấp, Thờ không kịp ngồi vững đã bị nhào về trước. Chưa kịp định hình chuyện gì, đã bị Vinh nhào lại ôm lấy vai cô:

- Thờ, em đừng có đại đột mà làm chuyện bậy bạ. Trên đời này đâu chỉ có Đình, còn có nhiều người đàn ông tốt lắm. Chẳng đó hèn hạ, nhưng vẫn còn có người yêu em thật lòng mà, em đừng nghĩ quẩn chứ.

Thor bị ghen ở cổ, rõ ràng cô chỉ nói đại thôi mà, không ngờ Vinh lại nghĩ thật. Nhìn vẻ lo lắng thật lòng xuất phát từ đáy mắt của anh, khiến tim cô co lại. Đã lâu lắm rồi, cô đã không được nhìn thấy vẻ khẩn trương lo lắng của Đình giành cho cô!

- Không, em nói đùa thôi mà, em nào ngu đến nỗi sẽ chết chứ.

Như nghe được câu trả lời của cô, Vinh mới thở phào mà buông cô ra. Anh vui vẻ nói:

- Anh tưởng em nghĩ như thế thật, làm anh hết cả hồn.

Nói rồi, Vinh lại cho xe đuổi theo xe của Đình. Chốc chốc Thor lại nhìn sang Vinh, cô còn nhớ 4 năm trước, khi cô chưa gặp Đình. Đã có thời gian Vinh nói thích cô, nhưng trước sự đào hoa lăng tú của anh, cô luôn nghĩ đó chỉ là lời nói vui bình thường. Nếu như 4 năm trước, đó là lời tỏ tình thật lòng, liệu cô có thể yêu Đình được hay không???

Bạn đang đọc truyện *Chờ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

2 tiếng sau xe đến VT.

Nhìn cảnh biển đen kịt mà lòng Thor cũng mệt mỏi theo. Phải như thế nào mà cô cùng Đình và Thảo lại đến nông nổi như thế này. Nếu như.....à mà cuộc đời này đừng nên nói hai chữ nếu như!

- Thor, vào resort luôn không?

Vinh hỏi, làm cắt ngang dòng suy nghĩ nặng nề của cô.

- Đình đã vào chưa?

- Vào rồi, anh thấy em suy nghĩ tập trung quá nên không gọi.

Thor đội lại cái mũ rộng, cô chuẩn bị xuống xe:

- Vào thôi anh, mà anh đừng để lộ mặt nhé.

Vinh lôi trong túi đồ ra cái mũ lưỡi trai đen, nhanh chóng đội vào.

Thor nhìn nhìn chiếc túi, cô tròn xoe mắt, khó hiểu hỏi:

- Anh đem cái gì theo nhiều vậy?

Vinh đang mặc thêm 1 chiếc áo khoác da, anh cười hề hề:

- Anh mua khi tới, vì ghé mua nên đến muộn. Áo này cho em, em mặc vào đi.

Thor bất động, cô không nghĩ Vinh lại nhiệt tình và chu đáo đến như vậy. Cô bèn lên mặc nhanh chiếc áo khoác bóng chày vào, nhìn nhìn sang Vinh, hóa ra đây là áo cặp....

Vinh giao chìa khóa xe cho nhân viên khu nghỉ dưỡng, anh nắm tay Thor đi vào trong.

Thật may vừa lúc ấy Đình cùng Thảo cũng vừa nhận được thẻ phòng, đang đi cùng tiếp viên lên nhận phòng, hôm nay cuối tuần nên khách khá là đông.

Vinh kéo Thor đến trước quầy tiếp tân:

- Cô cho bọn tôi một phòng sát phòng đôi kia nhé.

Cô tiếp tân ngơ ngác nhìn bọn họ, Vinh phải cười giả là đem tuyệt chiêu tán gái ra để hòng đánh lạc hướng:

- Cô gái đừng hiểu lầm chứ, bọn anh thấy đôi kia đẹp đôi quá, bọn anh là nhiếp ảnh đi tác nghiệp. Hôm nay đi ra biển tìm trai xinh gái đẹp để về làm ảnh tạp chí.

Nói rồi, Vinh lại cười mê hoặc:

- Em cũng xinh quá, lát lại cho xin vài tấm ảnh nhé. Khéo anh đem dự thi triển lãm luôn đấy.

Cô tiếp tân sau một hồi nghe Vinh hết tân bốc lại cửa cảm cuối cùng cô cũng đã xui lòng, từ ngơ ngác chuyển sang tin tưởng tuyệt đối. Chẳng những một cô tiếp tân mà tất cả những cô tiếp tân hôm đó đều mê mẩn Vinh, có người còn xin số điện thoại rồi info trên instagram nữa cơ.

Thor vỗ trán, cô không biết đưa Vinh đi Theo là đúng hay là sai nữa đây!!!

Một lát sau, Vinh và Thor mới được nhận phòng. Số phòng là 608, mặc dù rất được ưu ái nhưng do phòng sát bên phòng Đình đã có người đặt trước, nên cô tiếp tân chỉ có thể cho anh và cô phòng kế theo, cách phòng Đình 1 phòng.

Vào phòng, Thor cười cười hỏi Vinh:

- Anh không định cho những cô ấy số điện thoại thật đấy chứ?

Vinh đang xem view trong phòng, anh quay lại nói với Thor:

- Anh không điên, anh cho số điện thoại Nam

- Nam hả?

- Ừ, cu Nam neo đơn bạn gái, xem như là làm phúc cho nó vậy.

Thor hết nói nổi anh, cái chuyện như vậy mà Vinh cũng nghĩ ra được. Lại tội nghiệp cho Nam đang không biết gì ở nhà!

Thor dọn dẹp một tí, sau đó cô đi vào phòng tắm. Chưa kịp bước vào thì cô lại cảm thấy có cái gì đó không đúng lắm...

Ồ thì ra phòng tắm làm bằng kính????

- Vinh...vinh....phòng tắm sao sao lại thế này?

Vinh này giờ đã biết, nhưng anh không định nói, anh muốn xem biểu cảm của cô:

- Có gì đâu, bình thường mà, bây giờ người ta toàn thiết kế như thế.

Thor lấp bắp kính hải:

- Nhưng em không có quen như thế.

Vinh lại cười hề hề:

- Em là cô gái bảo thủ như thế hả Thor?

Nghe Vinh hỏi cô giật mình, hình như là đúng thật. Cô có phần hơi bảo thủ, mặc dù quen Đình hơn 3 năm nhưng cô vẫn chưa cho anh cái đáng giá ngàn vàng của mình. Mặc dù cô hiểu tình yêu luôn luôn đi kèm với tình dục, nhưng cô không hiểu sao mỗi khi Đình muốn cô lại có cái cảm giác không an toàn nên chẳng lần nào chiều anh ta.

Hay có lẽ vì thế mà Đình ngủ với Thảo? Hay chính Thảo đã cho Đình được cái Đình muốn?

Cô cảm thấy thật đau đầu, mặc dù không cho quan hệ nhưng trên cơ bản cô cũng đã làm tròn vai bạn tình cho anh ta mà. Lần nào cũng là cô dùng tay, có khi dùng cả miệng, hay như thế là chưa đủ thỏa mãn dục vọng của một người đàn ông?

Vinh thấy Thor trầm mặt, anh lại nghĩ cô đang giận, có chút lo lo, anh mới đi đến phía tủ, mở ra lấy một bộ rèm che. Sau đó đích thân đi vào phòng tắm gài lên cho cô.

- Bây giờ được chưa cô nương à?

Thor nghe tiếng kêu, bèn nhìn nhìn, cô reo lên:

- Có rèm che này, may quá. Nhưng sao khi này em không thấy?

Vinh véo mũi cô như mọi khi:

- Anh vừa gài lên.

Thor gạt gù:

- Anh coi bộ rành quá ha?

Vinh vỗ ngực, cười tự tin:

- Anh mà....

Thor liếc xéo Vinh một cái, cô không nói gì, bèn tìm trong túi một cái ống nhôm đi ra phía ban công.

Lúp ló sau chậu cây cảnh, cô nhìn thấy Đình với Thảo đang đứng ngắm cảnh. Vội phẩy tay về phía Vinh, cô nói nhỏ:

- Lấy cho em cái máy quay phim trong túi, nhanh nhanh.

Vinh nhảy vọt xuống giường, cầm máy quay đi đến gần Thor.

Thor này giờ vẫn luôn theo dõi sát sao, Vinh nhìn theo hướng của cô, thấy được bạn trai cô và một người đàn bà khác. Anh biết cô ta, cô ta là Thảo, là bạn thân của Thor. Anh ngày nào lại không mò vào facebook cùng instagram của cô để xem xem cô đang làm những gì. Nhưng ngày hôm trước người anh nhìn thấy đi cùng Đình ôm hôn nhau trong phòng nghỉ ở phòng tập gym đâu phải cô này?

Lửa giận bắt đầu sôi lên, lại nhìn cô gái nhỏ mình thầm thương đang trốn lủi lút bát gian, anh lại cảm thấy khó chịu. Càng tức anh càng giận bản thân mình trong 4 năm trước đã để vượt mặt cô.

- Thor để anh quay cho, em theo dõi đi.

Nói rồi anh ngồi xuống đặt máy quay lên thành chậu cây, lại nhìn nhìn lên phía trước kiểm tra cẩn thận.

Trong khung máy quay, một đôi nam thanh nữ tú đang ôm nhau lãng mạn ở ban công. Trên trời tối đen đầy sao, sóng biển thì đánh rì rào. Thảo mặc váy trắng, Đình lại một bộ dạng sơ mi trắng quần âu trắng. Phải nói trông họ rất đẹp, rất đẹp đôi....

Thor tập trung quan sát, cô cảm thấy quay được cảnh này rồi mặt thì hưng phấn đến tột độ. Lần trước trong nhà hàng, cô quay không được gì cả, chỉ thấy được Đình, nhưng không thấy được con Thảo.

Quan sát đến khi họ hôn nhau, tìm Thor khẽ nhón lên một cái mạnh mẽ. Cô siết chặt tay cầm ống nhôm, môi mím lại, nước mắt lại như hồ hết muốn được rơi ra ngoài.

Vinh quan sát cô, thấy cô đang đau lòng, anh cũng mệt mỏi thờ dài. Anh đau lòng cho cô, nhưng biết làm sao đây, Thor dĩ nhiên phải chịu đau đớn. Nhưng đau rồi sẽ thôi, rồi cô sẽ lại vui vẻ như cái ngày mà 4 năm trước, anh lần đầu nhìn thấy cô.

Anh luôn tin như thế!

Với tay tháo ống nhôm xuống khỏi tay Thor, Vinh chen lên phía trên cô, anh nói:

- Em vào rót cho anh ly nước đi, để anh theo dõi cho.

Thor không phản đối, cô đứng dậy, đi vội vào trong. Mờ tù lạng lẩy cho Vinh cốc nước mà trên gương mặt cô đã giàn giụa nước mắt từ lâu rồi.

Cô ngồi phịch xuống ghế, hai tay lia lịa lau khô những giọt nước mắt vô dụng kia. Nhưng buồn thay, càng lau nó càng rơi nhiều thêm nữa. Bất lực cô đành để yên cho nó thi nhau rơi, cô không buồn ngăn lại nữa.

Cô đang tập cách quên lãng Đình, cô yêu anh ta, cũng hận anh ta cùng cực. Nhìn người đàn ông mình yêu thương đang tay trong tay, môi kề môi với một con đàn bà khác thử hỏi lòng ai không tê dại cơ chứ?

Biết Đình là đồ tồi, nhưng bản thân lại không ngăn lại được đau lòng cùng không khổ. Cô tự hỏi, mình sai ở chỗ nào, mình không tốt ở chỗ nào? Để mà hết Đình rồi Thảo lại thi nhau lừa dối cô.

Hay cơ bản cô quá ngu ngốc, bị lừa 2 năm nay mà vẫn không biết!

Đau lòng, cô khóc thành tiếng, mặc cho Vinh ngoài kia đang đứng ngồi không yên.

Mãi 15 phút sau, khi bản thân Thor đã trấn tĩnh cùng khuyên nhủ được mình phải thật mạnh mẽ thì lúc đó Vinh cũng đã đi vào.

Cô vội đứng dậy, cười trừ:

- Em quên rót nước cho anh, nhưng sao anh không quay tiếp?

Vinh đặt máy quay xuống bàn, anh có phần khó chịu vô cớ:

- Bọn họ ôm nhau vào trong rồi, anh đi tắm đây.

Thấy Vinh khó chịu, Thor cũng không biết vì sao nhưng cô nhanh quên mất vì đang vội xem lại thành quả của mình.

Trong đoạn phim, Đình ôm hôn Thảo, rồi lại giở trò mờ mẫm nhau giữa trăng thanh gió mát, cuối cùng không nhịn nổi bèn điu nhau vào trong.

Trong lòng mặc dù có tức giận cùng khó chịu nhưng trên hết Thor cảm thấy thỏa mãn nhiều hơn. Xem ra lần này hình ảnh đã đủ thuyết phục lắm rồi!

Cười chua chát, cô nhìn ra biển, mặt biển đen ngòm, sóng vỗ nhẹ nhàng. Thật sự giống cô bây giờ quá, tình yêu chết tâm chỉ còn một mảnh hận thù....

Đợi Vinh tắm xong, hai người bọn cô lại đi ra ngoài. Vinh đưa Thor đi ăn tối ở một nhà hàng sát biển, Thor nheo mắt hỏi:

- Sao không ăn ở nhà hàng của resort luôn?

Vinh lườm cô phát:

- Em muốn Đình bắt gặp em sao? Với lại ở khu mình ở ăn không ngon đâu, anh đưa em đến đây ăn ngon hơn nhiều.

Thor cũng không hỏi nhiều, cô vẫn còn buồn miên man chuyện ban nãy nên không quá để ý đến xung quanh.

Vinh đưa cô đến nhà hàng sát biển, ngồi trên nhìn xuống dưới là sóng biển vỗ rì rào. Kêu cả bàn to đồ ăn, nhưng cô chỉ ăn được một ít, còn đâu nhiều món cô vẫn không động đũa vào.

Vinh đưa cô về lại khu nghỉ dưỡng, trên đường về anh hỏi:

- Thor, em không nhớ thì chỉ cần tách hai người họ ra là được rồi.

Thor cười buồn xo, cô nói:

- Sao anh lại nghĩ em không nhớ?

- Anh thấy em buồn thế còn gì nữa?

Thor cười cười:

- Không phải em tiếc anh ta, nhưng em vẫn chưa thể thích nghi được sự việc thôi.

Vinh nhận được câu trả lời, anh trong lòng mừng rơn:

- Đến khi nào em mới buông bỏ được hắn?

Cô nheo mắt, nửa đùa nửa thật:

- Khi nào có người khác yêu em, em sẽ quên được.

Vinh hai mắt sáng rực, anh dò hỏi:

- Thật không?

- Thật.

Thor cũng không biết nếu như có người nói yêu cô, cô có thể yêu ngay được người đó hay không nữa. Nhưng cô biết chắc được bản thân mình rằng, là cô sẽ yêu người đó thật lòng chứ sẽ không phải vì quên Đình mà đem lòng yêu người đấy và xem họ như thế thân.

Đêm nay, nơi này một người buồn, một người mang hy vọng....

Trên kia lại là hai con người đang cười, đang sung sướng trên nỗi đau của một ai kia....

Sáng hôm sau, Thor dậy khá sớm, cô ngồi ở ban công đợi đôi tình nhân kia ngủ dậy. Đồ ăn sáng cô đã gọi sẵn 4 phần, chỉ chờ Vinh cùng 2 người trong phòng kia ngủ dậy là có thể thực hiện kế hoạch.

Vinh từ con say ngủ đang từ từ tỉnh dậy, ngồi lên anh nhìn xung quanh tìm kiếm thân hình nhỏ nhắn của Thor. Bất gặp cô đang lén lút anh không khỏi buồn cười, cô gái này thật rất kiên nhẫn.

Nghe tiếng động thấy Vinh đã tỉnh, Thor giục anh mau mau thay áo sơ mi trắng để sang phòng bên kia.

Vinh mặt mày ủ dột nhìn khay thức ăn sáng thơm ngon trước mặt. Không hiểu tại sao anh lại phải đi theo Thor để rồi từ một công tử người hầu kẻ hạ phải đi phục vụ thức ăn cho người khác. Mà người này lại là tình địch đáng chết của anh!!!!

Đứng trước cửa phòng của Đình, Vinh trưng lên nụ cười thân thiện nhất có thể. Anh đem cái máy ghi âm bé tí mà Thor khi nãy đưa lời ra, lại bóc một viên kẹo cao su nhai lấy nhai để. Sau lại giấu máy ghi âm vào trong đây, vẫn không quên không nhét quá kĩ để tránh trường hợp điếc không nghe được gì.

Một hồi kiểm tra xong xuôi, Vinh nhanh tay gõ cửa phòng tránh cho tiếp tân đi lên nhìn thấy thì hỏng việc.

" Cốc cốc cốc "

Một lát sau, một người đàn ông lưng trần quần khăn ngang hông ra mở cửa.

- Có việc gì vậy?

Vinh cười tươi thật tươi, cung kính cúi chào:

- Dạ. Bên nhà hàng em tặng anh chị bữa sáng ạ.

Đình nheo mắt nhìn nhìn khay thức ăn, hần ưỡ oài mở cửa cho Vinh vào.

Vừa bước vào phòng, Vinh hơi sững lại vì căn phòng hết sức....kinh dị!

Quần áo rơi lung tung, đồ đạc bàn ghế lệch lạc. Quan trọng nhất là những thứ đồ chơi tình thú đang nằm vương vãi trên giường cả dưới đất.

Vinh không phải chưa nhìn thấy qua những thứ này, hay nói thậm chí sử dụng qua rồi anh cũng có. Nhưng mà cùng lắm cũng chỉ là băng che mắt hay còng tay thôi chứ. Đằng này rơi đây, đây trời, xich sặc không thiếu một thứ gì, toàn là khẩu vị nặng!

Lại nhìn thấy cô gái đang nằm trên giường, trên lưng cô ta chỉ chút những vết đỏ dài, trông hơi đáng sợ.

Thấy Vinh đang nhìn, Đình vội lấy khăn phủ lên người Thảo, hần ta nheo mắt:

- Anh để đó rồi đi đi.

Vinh bèn cung kính để khay thức ăn xuống bàn gần cửa, nhưng lại cảm thấy nếu đặt máy nghe lén ở đây thì hơi xa. Không kịp nghĩ nữa, anh bèn đi lại chiếc bàn tròn ngay giữa trung tâm phòng.

Đình thấy Vinh đi đến giữa phòng, hần khó chịu lớn tiếng quát:

- Làm cái gì vậy?

Vinh gạt mình, anh vội nhặt chiếc điện thoại bàn đang nằm trong trơ dưới đất, quay lại nhìn Đình cười tươi tắn:

- À em định dọn phòng một chút thôi mà.

Thảo này giờ vẫn nằm ngủ trên giường, nghe lớn tiếng ả ngái ngủ, hỏi:

- Chuyện gì vậy anh?

Đình đã thôi không còn khó chịu với Vinh nữa, hần ta mời điều thuốc, đi lại chỗ Thảo, xoa xoa mặt ả ta:

- Không có gì, em dậy ăn sáng đi.

Vinh vẫn giả vờ dọn dẹp đồ đạc rơi vãi, canh không ai để ý anh nhét viên kẹo cao su dưới đáy ghế ngồi, nhét thật chắc sau lại dán thêm một chiếc lá cây nhỏ lên đó để tránh bị phát hiện.

Thảo lừ đừ ngồi dậy, ả nhìn nhìn Vinh, thấy anh đang dọn dẹp, cũng không nói gì. ả quay sang Đình, hỏi:

- Anh gọi cho con Thor chưa?

Đình nhả một hơi thuốc:

- Chưa.

Thảo cười cười:

- Sao anh không gọi đi, để cho nó yên tâm không sinh nghi.

Đình cười đều giả:

- Thơ nó ngu lắm, nó không sinh nghi đâu.

- Anh nói vợ sắp cưới của anh vậy à?

Đình thò tay xoa ngực Thảo vài cái, hần nhếch môi:

- Ủ vợ, con vợ cũng là con ngu thôi, có con đi như em anh mới thích.

Thảo đẩy đẩy tay Đình ra, ý ả nói đang có người ngoài trong phòng.

- Anh nói gì kì vậy, dù gì con Thơ cũng là chị em với em, anh nói vậy em giận thay nó đó.

Đình nhắm mắt, rít một hơi thuốc thật dài, sau lại nhả khói trắng xóa một mảng:

- Thơ nó không đi như em, lại hiền lành ngu muội. Bây giờ cứ để nó kiêu một chút, sau này lấy về nó sẽ biết cái gì gọi là chồng chúa vợ tôi. Cùng lắm là do gia đình nó giàu có một chút, nhưng ông bà già nó lại ở xa, mà anh cũng chỉ yêu tiền thôi. Chữ phụ nữ anh muốn bao nhiêu mà không có.

Vinh nghe Đình nói, hai tay anh siết chặt nổi cả gân máu. Nhưng bản lĩnh một người đàn ông cho anh biết, bây giờ chưa phải lúc đánh hấn. Để Thơ xong hết mọi việc nhất định anh sẽ cho tên cận bã này một trận.

Vinh mang lại gương mặt tươi cười thân thiện nói với Đình và Thảo:

- Anh chị dùng bữa đi ạ, em đi xuống dưới, một lát sẽ có người lên dọn phòng giúp anh chị ạ.

Đình gật gật nhìn anh, khi đi ra đến cửa, Đình mới kêu Vinh lại.

Vinh tìm đập thỉnh thoảng, anh không biết có chuyện gì bị lộ ra hay không. Đến khi Đình nhét tờ một trăm vào tay anh, thì anh mới thờ dãi nhẹ nhõm.

- Tôi nhìn anh quen quen, có gặp nhau ở đâu à?

Chưa kịp mừng vội, nghe Đình hỏi Vinh thoáng giật mình. Nhưng anh rất nhanh đã trấn tĩnh trở lại, anh vội cười hề hề:

- Chắc anh nhìn thấy em trong resort chứ gì, vì em làm trong đây mà. Em làm sao quen biết được người sang trọng như anh.

Đình nghe Vinh tán bốc, hần ta vênh mặt vỗ vai Vinh, hần ta cười cười:

- Nịnh giỏi lắm, tao thích, cho mày thêm 1 trăm nữa.

Anh vui vẻ vâng vâng dạ dạ nhận lấy, sau đó kiểm có đi phục vụ khách khác để ra ngoài.

Đóng sầm cửa lại, Vinh khề nhếch môi, anh đang đợi ngày cho tên nhóc choai khôn nạn đó một trận. Đồ giàu có nửa mùa như hần, anh thật không để vào mắt.

Lại nghĩ đến cô gái bé nhỏ của mình không biết có nghe được những lời kia hay không. Không nghĩ nữa anh vội chạy vội về phòng, tránh cho Thơ đau lòng khóc mà không có anh....

Bạn đang đọc truyện *Chờ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4

Chạy vội về phòng, Vinh thấy Thơ đang ngồi thất thần trên giường nệm, trên má là hai hàng nước mắt đang chảy dài. Tai cô đeo phone, còn mắt thì lại nhìn chăm chăm ra biển. Bất giác Vinh đau lòng không thôi, anh không biết phải làm cái gì, hay là nói cái gì để Thơ thôi đau lòng..

Anh biết chắc rằng cô đã nghe được những lời của hai tên cận bã đó, nói cho cùng cũng là người cô đã từng yêu thì đau lòng là không tránh khỏi.

Đi nhẹ nhàng lại chỗ Thơ, anh cẩn thận ngồi xôm xuống nền đất, nhìn cô chăm chăm không dám hành động bừa bãi.

- Thơ, anh.....anh....

Bỗng dung Thơ vùng lên, hai tay cô đâm loạn xạ vào người anh. Vừa đâm vừa khóc lại vừa gào lên:

- Tại sao vậy? Tại sao anh lừa tôi? Tại sao anh phản bội tôi??? Tại sao vậy????

Nước mắt của Thơ thì nhau rơi xuống, cô đâm rất mạnh, như muốn đâm văng đi những đau đớn những sự khốn khổ trong lòng mình.

Vinh không ngăn Thơ lại, anh vẫn ngồi vững để cho cô trút giận. Thấy được cô chịu mở lòng mình, anh mới bình tâm trở lại. Thà cô cứ đánh cứ đâm, bao nhiêu anh cũng chịu đựng được. Chữ cô mà im im lặng lặng, anh sẽ dày vò đến chết mất.

Đánh đâm một hồi như thỏa nổi lòng, Thơ nhìn Vinh chăm chăm, cô hỏi:

- Anh có sao không? Em xin lỗi.....

Vinh lau đi những giọt nước mắt còn vương lại trên mặt cô, dịu dàng ôn nhu nói:

- Không sao, anh không có vấn đề gì cả. Thấy em chịu nổi giận anh yên tâm lắm, anh cứ sợ em chịu không nổi...

Thor cười đau lòng:

- Chịu không nổi em cũng đã chịu được rồi. 3 năm qua, xem như là em có mất như mù đi, đem lòng yêu thương một kẻ hèn hạ. Nhưng cũng còn may cho em lắm, vẫn còn may mắn lắm.

Vinh nhìn cô, anh có lời muốn nói nhưng cứ ngập ngừng mãi không thôi.

- Anh muốn nói cái gì, anh nói đi? Nếu anh em thì không cần, vì em đã chẳng còn đau đớn gì nữa rồi.

Vinh nhìn Thor, anh phải hít biết bao nhiêu hơi mới nói ra được những điều anh đã giấu trong lòng:

- Thor, là anh sai, là lỗi của anh cả...

Thor ngạc nhiên nhìn anh, cô thật sự không hiểu anh đang nói gì.

- Nếu như 4 năm trước, anh mạnh dạn nói yêu em thì em đã không phải yêu cái thằng hèn hạ đó. Suốt 4 năm qua, anh vẫn luôn dõi theo em, nhưng anh chưa bao giờ có ý nghĩ sẽ để em không được hạnh phúc...anh...anh... không biết nói làm sao...nhưng anh là anh...anh...anh yêu em!

Nói xong rồi, Vinh lại cảm thấy hối hận, lại do anh bông bột rồi, Thor rõ vẫn còn đau khổ vì tình mà anh bây giờ lại đi thổ lộ tình yêu?

- À anh nói vậy thôi chứ anh không...không...

Thor lúc nghe Vinh nói thích mình, cô có chút không kịp tiếp thu, nhưng sau khi thấy được sự lung túng ngập ngừng của Vinh, lòng cô bỗng chốc được an ủi phần nào. Cô vẫn không ngờ được là Vinh thật sự yêu cô, cô luôn nghĩ với bộ dáng điển trai phong lưu của anh thì anh cần gì phải yêu một cô gái nhan sắc bình thường như cô. Nếu nói thích thú thì nghe có vẻ chân thật hơn nhiều.

Nhưng mà cái không thể ngờ nhất trên đời này đó chính là tình yêu. Khi yêu ai thì những rào cản đẹp xấu giàu nghèo đã không còn ngăn cản được nữa. Vinh yêu cô nhưng giờ đây cô nào có tâm tư giành cho anh.... haizz, sao 4 năm trước anh lại không mở lời!?

Cô nhìn anh, vội cắt ngang lời anh nói:

- Em hiểu rồi, nhưng anh...anh...để em suy nghĩ sau được không? Bây giờ em...em không có tâm tư để nghĩ....

Cô chưa kịp nói hết, đã bị Vinh chen ngen. Anh nắm lấy tay cô, mừng mừng nói:

- Được, được. Em muốn suy nghĩ đến khi nào cũng được, miễn sao em chịu suy nghĩ là được. Một tháng, một năm hay mười năm anh cũng đợi được.

Thor cười mỉm, cô hỏi:

- Em tin được anh không?

Vinh gạt đầu lia lịa, anh nói chắc nịch:

- Trên đời này em có thể không tin được ai, nhưng nhất định phải tin được anh. 4 năm qua là 4 năm dày vò nhất anh còn chịu được thì 10 năm nữa đã là vấn đề gì.

Thor nhìn anh, cô tin anh, nhưng chỉ tin được 50 thôi. Anh nói 4 năm qua anh chờ, nhưng bên cạnh anh vẫn có thiếu đàn bà đâu. Haizz nhưng chuyện đó để khi nào cô bỏ được hết quá khứ đau lòng này rồi tính tiếp. Cô không gieo hy vọng cũng không dập tắt ước vọng của anh nhưng được hay không cô hiện giờ không muốn quan tâm tới!

Tối đó, hai người bọn cô đi về lại SG. Nhân chứng vật chứng đều có đủ cả, cô không thể nào ở lại xem họ ân ái thêm được nữa. Càng nhìn càng nghe họ nói lửa giận trong lòng cô càng bùng phát. Cô sợ cứ nghe tiếp, cô sẽ nhịn không được mà cầm dao đi giết người mất.

Vinh đưa cô về lại chung cư, tiễn cô vào trong, anh hỏi:

- Mai em có đi làm không?

Cô lắc đầu, nói:

- Không đâu, ngày mốt em sẽ đi làm lại.

Vinh cũng không nói gì nhiều, chỉ bảo cô vào tắm rửa rồi đi ngủ sớm. Đoạn ghi âm anh sẽ đem về nhờ người chỉnh sửa tạp âm, cùng làm cho cô một bài trình chiếu đẹp mắt.

Vào trong phòng, việc đầu tiên Thor làm là gọi điện thoại cho Vũ, cô muốn anh mời thêm cả ba mẹ của Đình. Cô muốn cho họ phải bề mặt vì những suy nghĩ đáng sợ của họ.

Đình lừa dối cô, anh ta hèn hạ nhưng ba mẹ anh ta biết anh ta lừa dối cô mà ông bà vẫn một lòng che đậy thì gọi là gì?

Hay gọi là gia đình cực phẩm???

Họ biết Thảo qua lại với Đình, họ cũng biết Thảo là bạn thân cô nhưng họ xem như là không biết. Lại còn mượn nước đẩy thuyền, ngầm chấp nhận cho con Thảo lên lút cùng con trai mình. Ôi cái xã hội gì đáng sợ vậy?

Đã yêu tiền của ba mẹ cô như vậy, cô sẽ cho họ một cái kết đẹp mắt để đời!

2 tuần trôi qua....

Hôm nay vừa tròn là ngày tổ chức tiệc Tĩnh bạn của cô và con Thảo.

Sáng sớm con Thảo đã qua nhà lôi kéo cô đi làm tóc trang điểm, dĩ nhiên người qua đón cô là hai người bọn họ. Đình nói với cô, do Thảo ở nhà ngoại chung đường với hần nên hần đón Thảo trước rồi mới qua cô.

Thor không nói gì, cô chỉ cười vui vẻ như mọi khi. Nhưng tin hay không à?

Haha chung đường hay là tối qua chung giường???

2 tuần qua, cô luôn tìm cách tránh mặt hai người bọn họ. Nhưng để họ không sinh nghi, cô viện lý do bị thủy đậu sợ sẽ lây nên không cho họ đến thăm.

Mà vui thật, ngoài gọi điện thoại hỏi sức khỏe cô ra thì không ai là đến thăm cô. Ngay cả Đình " chồng sắp cưới " của cô có đến thăm cô, nhưng anh ta cũng chỉ đứng ngoài cửa không vào. Và cái lý do anh ta đưa ra rất hợp lý: đó là anh ta chưa chính ngửa thủy đậu nên sợ bị nhiễm!

Haha....chồng yêu cô như mạng đấy, bạn thân máu mủ đấy!!!!

Công tác chuẩn bị buổi tiệc đã có đám bạn cô lo, còn Đình cũng sẽ đến giúp một tay với bọn họ. Riêng cô và con Thảo sẽ được chị Nhã đưa đi trang điểm làm tóc để cho thật lộng lẫy.

Cô và con Thảo may chung một mẫu đầm công chúa trắng hồng. Nhưng sáng nay cô đã đổi bộ khác, lại viện cớ là do bộ váy đó hơi lụng mà cô lại vừa bị nổi mụn nước xong nên sẽ không thể mặc được. Con Thảo không hề phản đối, trái lại nó càng khuyến khích cô mặc bộ khác. Nào là lo cho cô mặc không được đẹp, lại lo cho cô bệnh vừa hết... Nực cười, chứ không phải do nó muốn được lộng lẫy nổi bật nhất trong buổi tiệc hay sao?!

Đã thế, tối nay nó nhất định sẽ được nổi bật nhất!

7 giờ tối, bạn bè cô, bạn bè con Thảo, người nhà của nó cùng ba mẹ Đình đều đã tới. Thật ra bạn bè cô cũng chỉ có đám người trong nhóm nhảy, còn ngoài ra đều là bạn Đình cùng bạn Thảo. Mà ý tưởng tổ chức tiệc kỉ niệm này là do con Thảo nghĩ ra sau khi nó đi dự tiệc của bạn nó về. Nhưng ngờ ở chỗ là muốn được vui nhưng tiền lại không bỏ. Mà khi đó Thor vì thương bạn nên cũng chẳng ngại gì, vì cô nghĩ dù sao cũng là chị em mà kinh tế cô lại khá hơn nó. Nên có làm một buổi tiệc nhỏ đối lại cô và nó cùng vui thì cô không tiếc.

8 giờ, Vinh một bộ dạng đẹp trai ngút trời cũng đã tới. Anh từ đâu có quen với Vũ, nhưng sự quen biết này là do vô tình hay người cố tình thì chỉ có Vinh là hiểu được.

Đình nhìn Vinh, hần đi đến kéo tay Thor, hỏi hỏi:

- Cậu ta là ai vậy em? Sao anh nhìn trông quen thế?

Thor cười cười nói khẽ vào tai hần ta:

- Là bạn anh Vũ, hôm nay anh ấy đến làm trình chiếu giúp cho em.

Nói rồi cô đi lại chỗ Vinh, mặc cho Đình đứng đây cùng bao nhiêu sự ngỡ vực.

- Anh đến trễ nhé?

Vinh nhìn Thor, môi anh tự giác cười thật đẹp:

- Là anh có chút việc thôi, tiệc bắt đầu được chưa?

Thor gật đầu, sau đó rời đi.

Vinh nhìn theo bóng lưng cô, hôm nay cô mặc một chiếc váy xòe màu trắng rất đẹp, cổ váy không quá hở, tay váy làm bằng ren đi xuống đến ngang khuỷu tay. Da cô vốn trắng nên mặc váy trắng càng thêm đáng yêu động lòng người.

- Vinh, nhìn em gái tao dữ vậy?

Vũ đi đến, đập vai anh, nói vui. Vinh cũng không rời mắt, anh nhếch môi cười nhẹ:

- Thor đẹp quá!

Vũ cũng nhìn theo hướng mắt của Vinh, anh khẽ lắc đầu tiếc nuối:

- Nhưng người ta có chấu rồi, muốn cướp cũng cướp không được đâu.

Vinh lại nhìn Vũ, anh cười nói:

- Chưa chắc, mà cá không?

Ngay lúc ấy Thor cũng quay lại nhìn Vinh, cô đang nắm tay con Thảo, khẽ gật gù ra hiệu cho Vinh chuẩn bị bắt đầu.

Vinh cũng gật lại xem như đã hiểu, sau đó anh vỗ vai Vũ rồi đi đến bên dưới cái sân khấu nhỏ.

Vũ hết nhìn Vinh lại nhìn Thor, anh vẫn không hiểu chuyện gì đang xảy ra. Nhưng dự cảm cho anh biết được rằng, sẽ có chuyện gì đó rất nghiêm trọng sẽ diễn ra....

Đứng trên bàn tiệc bày những tấm ảnh của cô và Thảo. Cô nhìn con Thảo, nhìn thẳng vào trong mắt nó, một lần cuối cùng cô hỏi:

- Thảo, tao xem mày như chị em, mày đã làm việc gì có lỗi với tao chưa?

Con Thảo nhìn cô, gương mặt nó không hề biến sắc, ôm lấy vai cô, nó cười vui vẻ nói:

- Tao không bao giờ lừa dối mày, tao thề đó.

Thảo nghiêm túc hỏi:

- Thật không Thảo?

Thảo gật đầu, cô ta lại nói:

- Mày hôm nay lại nghĩ điên khùng cái gì rồi, thôi bớt hời vớ vẩn lại đi, tao luôn luôn bên mày.

Nói rồi Thảo nắm tay cô đi đến sân khấu, bữa tiệc chính thức bắt đầu.

Ngay khi mọi người còn đang vui vẻ chụp hình cùng ăn uống, thì trên phía màn hình lớn, những tấm ảnh thân thiết của cô cùng con Thảo cả Đỉnh được hiện lên. Mọi người ai ai cũng ngược mắt lên nhìn, lại luôn miệng khen tình bạn thật đẹp quá.

Cô đứng giữa Thảo và Đỉnh, bỗng chốc tim cô đập rất mạnh. Sau đêm hôm nay mọi chuyện sẽ được vỡ lẽ, cô và hai con người thối nát này sẽ chấm dứt không còn liên quan đến nhau nữa.

Qua đêm nay, vết thương của cô sẽ được cắt bỏ. Còn chỗ vết cắt có để lại sẹo hay không thì cô cũng không còn khả năng quản được nữa rồi.

Từ nãy đến giờ, cô vẫn rất im lặng, mặc cho con Thảo hay Đỉnh luôn vui vẻ kể những kỉ niệm bên tai cô. Họ nói cô cười, họ cười cô cũng cười, hay thậm chí họ không nói không cười cô cũng khẽ cong môi nhẹ nhẽ. Đây có lẽ là lần cuối cùng cô và họ đứng cùng nhau, cười cùng nhau...

Đỉnh thấy cô im lặng, hần ta hỏi:

- Thor, em không khỏe...

Chưa kịp hỏi hết câu, một giọng nói quen thuộc vang lên:

[- Em thấy có lỗi với con Thor quá anh à!

- Em cũng biết có lỗi à, nhưng yên tâm, Thor nó không biết được đâu...

- Nhưng nếu nó biết được thì sao?

- Lúc đó anh đã cười nó rồi, của hồi môn ba mẹ cô ta cho anh cũng đã nhận được, vậy thì lo cái gì em yêu.

- Hìhì... anh nhớ cho em một ít nhé...]

Cùng lúc đó đoạn ảnh Đỉnh và Thảo ôm hôn nhau ngoài ban công cũng được chiếu.

Những tiếng cười vui khi nãy đến giờ đã tắt hẳn, cả một buổi tiệc chỉ còn lại những tiếng thờ nặng nề. Mọi người không ai nói được câu gì, ánh mắt lại gắt gao nhìn nhìn chằm chằm phía màn ảnh.

Đám Vũ bạn của Thor hốt hoảng, mọi người chạy lại phía cô, Vũ lại ra hiệu cho Vinh tắt hình ảnh, nhưng Vinh lại cố tình không nghe. Anh đặc biệt cho phát cả đoạn Đỉnh bảo Thor ngày mai đi theo mẹ hần đi chùa, còn cả cái đoạn video hai người bọn họ tự quay khi quan hệ với nhau trong khách sạn.

Vì chạy đến chỗ Thor, cô lo lắng hỏi:

- Thor, mày đừng lo, sẽ không sao không sao đâu.

Ngay lúc ấy Thảo vội ôm lấy tay Thor, à biến sắc:

- Thor, chắc là do ai cố tình chơi tao đó, không có đâu, không có như vậy đâu.

Thor không nói gì, cô nhẹ nhàng gỡ tay con Thảo ra khỏi tay mình. Vinh từ trên đi xuống đeo cho cô một cái micro nhỏ. Cô lại quay mặt về phía mọi người, mỉm cười rạng rỡ:

- Hôm nay sẵn mọi người có mặt đông đủ, tôi cũng xin tuyên bố, kể từ hôm nay tôi không còn là người yêu của Đỉnh nữa. Và cũng sẽ không còn là bạn thân của con Thảo nữa. Mọi mối quan hệ chấm dứt kể từ đây!

Đỉnh mặt mày ửng đỏ, hần ta gần giọng:

- Là em cố tình phải không?

Thor nhìn thẳng vào Đỉnh, cô nói:

- Ủ là do tôi sắp đặt tất cả, anh có hài lòng không?

Đỉnh giận dữ:

- Tại sao cô dám? Hôm nay có ba mẹ tôi ở đây, cô muốn làm mất mặt cô và tôi ở đây à?

Thor bình tĩnh trả lời:

- Anh bị điên à? Đó là ba mẹ anh chứ có phải ba mẹ của tôi? Mất mặt anh, mất mặt tên hèn như anh chứ tôi thì làm gì sai trái mà mất mặt...haha...

Con Thảo đột nhiên ôm mặt khóc huhu:

- Thor, mày không thích chơi với tao nữa thì mày nói chứ sao lại làm ra chuyện này? Huhu...huhu...tao làm gì có lỗi với mày mà...

"Bóp...bóp...bóp..."

Chưa kịp nói hết câu, Thor đã tát cho Thảo ba cái vào má. Cả người cô run run, cô nói trong tức giận:

- Một tát trả lại tình thân, hai tát trả lại tình yêu, cái tát thứ ba, tao tát vì mày tên Thảo!!!

Thảo ôm mặt, hai mắt à hần tia đỏ, à gào lên:

- Mày lấy quyền gì đánh tao, con đi khốn nạn, tao ngủ với bồ mày thì sao?

Vừa nói à vừa tiếng lại chỗ của Thor, tay vung lên cao định đánh trả. Nhưng chưa kịp đánh, Thor đã dội cả một cái bánh kem vào trên người à.

- Uống công 7 năm qua tao coi mày là bạn, mày không tiền tao cho, mày không xe đi tao cũng chờ, người yêu mày đánh mày cũng một tay tao an ủi. Trái lại mày làm cái gì cho tao? Đi ngủ với bồ tao? Mày thiếu đàn ông lắm hả Thảo?

Đình tiến lại đẩy Thor ra, hất ta cời áo vets khoác lên người con Thảo:

- Cô im đi, cái thứ không biết phục vụ đàn ông như cô thì lấy quyền gì lên tiếng. Tôi ngủ với ai thì cô quản được à, dẹp ngay cái trò vớ vẩn của cô đi. Ngày cưới sắp đến rồi, tôi không muốn dong dài mặt mặt.

Bị Đình đẩy, Thor choạng vạng lui về sau, lại mất thăng bằng xém ngã. May vừa lúc ấy Vinh đến kịp đỡ cô một thân. Ôm cô chắc trong tay, ổn định cho cô không bị ngã, Vinh mới buông cô ra, tiến lại chỗ Đình. Một thân tay vo tròn rắn chắc, rơi bộp xuống gương mặt điển trai của Đình. Cả gian phòng hốt hoảng cả lên, ba mẹ Đình thấy con trai bị đánh cũng chạy lên ngăn lại.

Đình bị Vinh đánh, si diện hất định đánh trả, nhưng chưa kịp đã bị Vinh đấm thêm một vố té chổng vó ra sau.

Thảo ngồi xuống đỡ Đình, còn Vinh được Vũ can ra, anh tức điên người, hét vào mặt Đình:

- Mày còn nhớ tao không? Chính tao hôm đó là thằng tiếp viên bưng bữa sáng cho mày cùng con điểm đó đây. Mày hèn hạ mấy mặt đàn ông bọn tao quá, Thor tốt với mày như vậy mà mày còn làm trò bẩn sau lưng cổ ấy. Thằng chó chết!.

Đình vùng dậy, hất ta giờ đây xộc xệch, gương mặt xưng tím

- Thor, cô giỏi lắm, dám theo dõi tôi, cô ngon lắm, sau này đừng xin tôi cưới cô, đồ đàn bà đi.

Thor tiến lên, trên tay cô cầm một chai rượu vang còn chưa khui. Nhìn Đình, người đàn ông cô từng yêu, trái tim cô gần như đã quá tuyệt vọng cùng nguội lạnh.

- Đình, anh mơ đi, anh nằm mơ đến chết cũng đừng nghĩ được tôi sẽ cưới anh. Anh yêu cái gì của tôi? Là yêu của hồi môn của ba mẹ tôi thì có. Được, cái dự án điên khùng của anh hãy về kêu ba mẹ anh vay nhà mà cho anh làm. Còn tiền anh đã mượn ba mẹ tôi một ngàn cũng phải trả. Không trả đủ, tôi thừa cho anh đến hồng hết danh dự của cái đất SG này.

Đình định tiến lên dẫn lấy Thor, nhưng chưa kịp đã bị Thor đập cả chai rượu vang lên đầu.

Màu đỏ của rượu vang như màu của máu, nó chảy rì rả xuống người hất ta, chiếc áo sơ mi trắng đã biến thành màu đỏ. Nhìn kinh hồn đến tê người...

- Đình, anh từng nói nếu anh phản bội tôi, anh sẽ chấp nhận để tôi đập vỡ chai bia lên đầu để cho anh tỉnh táo trở lại. Nhưng tôi đã không muốn anh tỉnh nữa rồi. Haha...chuyện chúng ta cũng sẽ như chai rượu vang này, nước chảy vô tình, sành đâm chảy máu...

Nói rồi cô quay qua Thảo đang đứng run cầm cập kể bên Đình. Thor cười khinh bỉ, cô nói:

- Mày làm gì run vậy? Sao lúc ngủ với nó mày không run? Mày yên tâm tao không đánh mày đâu, tao chỉ nói cho mày biết thôi. Kể từ nay về sau cái đồ rác này tao bỏ, mày thích thì cứ gom về tái chế lại mà sai. Nhưng sau này bỏ cái thói đua đòi gian xảo đi, tao là còn hiền chứ mày gặp người khác....bây giờ chắc không còn được mảnh vải nào trên người đâu. Tiệc kỉ niệm này đủ làm mày nổi bật chưa????

Thor nói xong liền lách người đi ra phía cửa, Vinh cùng đám bạn Thor cũng đi theo sau. Ra đến cửa, Thor quay lại nói với Đình:

- À quên nữa, tiền thuê phòng này anh trả nhé chồng sắp cưới của tôi ời!!!!

Vinh mở cửa cho cô, đôi chân thon bước đi một cách hiên ngang kiên cường dứt thoát....

Lần này cô sẽ bước sang một trang mới, nơi mà sẽ không bao giờ tìm được hình bóng hai con người kia, nơi mà ở đó chỉ còn lại cuộc đời thật tươi đẹp của cô mà thôi..

Tình yêu hèn, tạm biệt nhé...

Tình bạn tồi, xin chào đây...

Bạn đang đọc truyện *Chờ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Hoàn

4 năm chờ, 2 năm đợi!!!

Ngày hôm sau, hình ảnh Thor cùng buổi tiệc ngày hôm qua tràn lan trên khắp các trang báo mạng. Một số người bạn hôm qua của Thảo đã quay lại và đăng lên mạng xã hội. Thế là hóa ra bao lâu nay Thảo cũng không hề được yêu quý như lời à ta nói.

Còn về phía Thor, hôm qua lại xảy ra một chuyện nghiêm trọng ngoài ý muốn.....

Sau khi rời khỏi buổi tiệc, Thor được Vinh đưa về nhà trước, vì sợ Đình sẽ đến nhà Thor kiểm chuyện nên đêm hôm qua Vinh ngủ ở lại. Mặc dù Thor có cự tuyệt nhưng Vinh vẫn cố nài ni ở lại, anh thật lòng không hề có ý gì khác, chỉ lo lắng cho sự an toàn của Thor.

Thật ra sẽ chẳng hề có chuyện gì cho đến khi Thor và Vinh cùng nhau uống bia, và cứ thế nam chưa vợ gái chưa chồng ở cùng nhau lại còn say rượu.....lừa gần rom, chuyện gì đến chắc hẳn ai cũng biết!!!

Sáng hôm sau.

Sau khi Thor hốt hoảng la hét khi tỉnh dậy lại thấy mình trần truồng, kể bên lại là Vinh đang ngủ say, cô phải mất 1 tiếng sau mới hoàn hồn lại được.

Ngồi thần thờ trong phòng, bên ngoài Vinh lại luôn tay đập cửa, miệng lại kêu không ngừng:

- Thor, em ra đây đi, anh...anh...anh xin lỗi mà. Anh không cố ý...anh...anh...

Một lát sau thấy Thor không trả lời, anh lại nỉ non tiếp:

- Anh...nếu...em không chê anh, à mà không phải...em phải để anh chịu trách nhiệm cho em, em ra đây đi Thor, anh...anh...anh...

Từ này đến giờ không biết Vinh đã năn nỉ cô bao lâu rồi, cô biết đêm hôm qua là do cả hai đều quá say cũng không thể trách anh được. Nhưng mà không lẽ cứ như thế cô đã là đàn bà rồi sao?

Chuyện gì thế này, cô vừa bị bạn trai cầm súng, cũng vừa mới chia tay chính thức ngày hôm qua thôi, đã quên hẳn được quá khứ đâu mà nay tình yêu lại gõ cửa?

Mà quan trọng nhất, cô vẫn chưa yêu Vinh, mà chính xác hơn là cô đã có tình cảm với anh đâu.

Đau đầu thật, thất thân với người mình không yêu, thế là đạo lý gì cơ chứ?

Bên ngoài lại nghe tiếng Vinh đập cửa, thôi dù thế nào thì cô cũng nên nói chuyện với Vinh một cách rõ ràng.

Thấy cô ra mở cửa, Vinh bỏ nhào về phía cô, anh hốt hãi như sợ ai sẽ đuổi đi mất:

- Thor Thor, anh sẽ chịu trách nhiệm, anh thật lòng, anh thật lòng với em mà.

Thor nhìn gương mặt vì lo lắng mà trở nên cau có của anh phút chốc làm cô không nỡ nói thẳng những gì đã nghĩ sẵn trong đầu. Nhẹ thờ dãi, cô đi lại ghé ngồi xuống, Vinh thấy thế cũng đi vội theo sau.

- Em không cần anh phải chịu trách nhiệm.

Vinh lúng túng:

- Sao vậy? Anh biết anh biết em vừa trải qua chuyện không hay, nhưng mà anh là đàn ông, anh không thể để cho em chịu thiệt thòi được.

Thor lắc đầu, cô cười yếu ớt:

- Đã thời đại nào rồi mà anh còn có anh nghĩ xưa đến như vậy chứ, hơn nữa mình không yêu nhau, không thể vì chuyện đó mà đến với nhau được.

Vinh nắm lấy tay cô, anh nói rất chân thành:

- Hôm qua...hôm qua là đêm đầu tiên của em, anh biết. Em không cần yêu anh, chỉ cần anh yêu em là được rồi. Hơn nữa không lẽ một chút tình cảm mà em cũng không có với anh được hay sao?

Có tình cảm với anh không à? Thật lòng sau chuyện đi VT về, cô đã có cái nhìn khác hơn về anh. Nhưng vẫn chỉ đứng yên ở việc có một chút thiện cảm tốt hơn thôi, còn về vấn đề tình yêu, hình như nó hơi xa vời...

- Thật ra thì cũng không....

Vinh mừng rơn:

- Vậy là được rồi, em không ghét anh đã là tốt lắm rồi.

Im lặng một hồi lâu, Vinh lại dịu dàng nói, anh nắm tay cô thật chặt, mắt lại nhìn cô yêu thương:

- Thor, 4 năm trước anh đã thích em từ khi em vừa vào công ty xin việc. Nhưng khi đó anh chỉ là một thằng nhút nhát, đến cả nói chuyện anh còn không dám thì đừng nói đến việc anh theo đuổi em. Anh đã cố gắng thay đổi bản thân mình rất nhiều, từ ngoại hình, tính cách đến cả những sở thích cá nhân, anh muốn mình thật hoàn hảo khi đứng trước mặt em. Nhưng khi anh đã sẵn sàng thì em lại ngã vào vòng tay của người đàn ông khác. Anh...anh không trách em, anh chỉ trách bản thân mình quá nhu nhược, vốn là anh gặp được em trước nhưng lại không thể để em yêu anh trước...

- 4 năm qua anh chưa từng yêu bất cứ một cô gái nào, anh có vui chơi qua đường nhưng yêu thì anh không làm được. Vì hình bóng em vẫn cứ luôn luôn hiện diện trong tim anh, nhìn em hạnh phúc bên Đình mà tim anh như bị ai bóp nghẹn. 4 năm trôi qua là 4 năm anh tự mình dày vò bản thân...

- Thor, nếu ông trời đã sắp đặt như thế rồi thì anh xin em, xin em cho anh một cơ hội thôi có được không? Em không cần yêu anh, không cần đâu, chỉ cần em bên cạnh anh là đủ rồi, như thế là đủ rồi...

Thor nghe rõ những lời Vinh nói, trái tim cô có đôi lần đã đập nhanh hơn bình thường một vài nhịp. Nhưng như thế thì đã làm sao, tim cô vẫn là của cô, chứ chưa thể nhận nhạo vì Vinh được.

Nhưng sự chân thành của anh, làm cô cảm thấy rất xúc động. Cô chưa từng nghĩ Vinh lại yêu cô lâu đến như vậy, yêu trước cả Đình. Nhưng duyên mà, không thể trách ai được cả..

Lặng thờ dãi, Thor nhẹ nhàng nói:

- Vinh, ở bên cạnh một người không yêu mình sẽ rất là khó chịu đó. Em không biết mình khi nào sẽ quên được quá khứ với Đình, em em không muốn gieo hy vọng cho ai cả...

Vinh cố chấp:

- Em không gieo hy vọng cho anh, không phải đâu Thor, chỉ cần em ở bên cạnh anh là anh đã mãn nguyện lắm rồi.

Thor lại nhìn Vinh, hay thôi cô chấp nhận đi, không nhận lời yêu anh, đơn giản chỉ xem anh như một người bạn bình thường mà đối đãi.

- Thôi được rồi, anh muốn bên cạnh thì cứ bên cạnh đi, nhưng em sẽ không nhận lời yêu anh. Em không thể nhận yêu bừa bãi một người được.

Vinh gật gật liên tục, anh nói như mừng rơn:

- Được được được, anh chỉ cần như vậy thôi, cần như vậy thôi....

Đúng không? Đôi khi chỉ cần ở bên cạnh một người, dù không yêu cũng sẽ trở thành yêu!

Xong việc với Vinh, đang định tiễn anh về thì chuông cửa lại reo. Vinh nhanh chân chạy ra mở cửa, cửa vừa được mở, một đoàn gần 3,4 người nối đuôi nhau đi vào.

- Thơ Thơ, con đâu rồi..

Tiếng người nói lao xao khắp căn phòng, Thơ đang thay quần áo cũng phải vội vàng chạy ra.

Thì ra là gia đình cô ở bên Hàn Quốc vừa bay chuyển nhanh nhất qua đây. Nhìn thấy cô, mẹ cô nước mắt rung rung, nghẹn ngào nói:

- Thơ, sao có chuyện như vậy mà con không nói với mẹ. Đi đi, đi về Hàn đi, đừng ở bên đây nữa..

Ba cô lại ôm cô, ông cũng đau lòng nói:

- Con gái ba, sao khổ vậy hả con?

Thơ nhìn ba mẹ, anh chị mình, tự nhiên sự mạnh mẽ lúc trước tan đâu hết vội. Bỗng chốc nước mắt ở đâu tuôn ra như suối, cô ôm chặt lấy gia đình mình mà khóc rung rức như trẻ con.

- Con sai rồi, con sai rồi...huhu...huhu...

Sai. Rõ ràng cô sai mà, ngày trước ba mẹ cô không muốn cô ở lại Việt Nam một mình nhưng cô luôn cố chấp vì muốn ở bên cạnh Đình. Đòi lại cô được gì, cô thêm một cái sừng siêu dài, lại thêm được bạn thân phản bội. Cuối cùng người đau khổ chỉ có cô, người lo lắng đau lòng cũng chỉ là gia đình cô...

Mẹ Thơ ôm lấy con gái, bà xoa xoa đầu cô mà an ủi:

- Không sao rồi, không sao rồi, mọi việc đã qua rồi, đã qua hết rồi...

Từ này đến giờ Vinh vẫn đứng yên ở đó, đợi mọi người thôi xúc động anh mới lên tiếng:

- Mọi người ngồi xuống đi đã, con đi rót nước cho mọi người nhé.

Cả gian phòng im bật, ai cũng ngỡ vực nhìn Vinh. Thấy thế, Thơ lên tiếng giải vây:

- Đây là Vinh, bạn con, người đã giúp đỡ con rất nhiều.

Anh kể Thơ như nhận ra anh, anh ta reo lên:

- Đây là cậu thanh niên trong clip đã đánh thắng sở khanh Đình nè, đứng rồi đứng rồi.

Ba mẹ Thơ cũng như nhận ra, mọi người lại liên tục cảm ơn anh rồi rít. Vinh thì lại được phen mừng rỡ, không ngờ được anh lại ghi điểm cao trong mắt gia đình Thơ.

Sau một màn kia, Vinh mời mọi người đi ăn, anh cũng đi tìm thuê một căn nhà khác cho gia đình cô ở. Vì căn hộ chung cư của Thơ rất nhỏ không thể đủ cho 5 con người ở được.

Nhưng việc thuê nhà cũng không phải dễ, anh muốn tìm một căn ưng ý nhất mà do tìm quá gấp nên đến 2 hôm sau mới có nhà.

Ngày nào Vinh cũng qua đưa mọi người đi ăn, tối lại đưa mọi người đi dạo chơi. Chỉ mới mấy ngày mà giữa Vinh và gia đình Thơ đã gần như rất thân.

Hôm nay Vinh được nghỉ, anh đưa Thơ cùng gia đình đến một nhà hàng món Trung ăn tiệc buffet. Đi đến nơi, mọi người vào nhận bàn đã đặt trước.

Nhưng rất trùng hợp, gia đình của Đình cũng đang ở đây, lại hay hơn nữa cả Thảo cũng đi cùng.

Mẹ Thơ nhìn thấy Đình và Thảo, bà nhìn không được tiến lại chỗ Thảo đang ngồi. Sẵn ly nước trên bàn, bà tạt thẳng vào Thảo, thêm một chén nước chấm đồ thẳng vào người à ta.

Mọi người hết sức kinh ngạc, còn về Thảo thì giận đến tái mặt. À đứng dậy, xô ngã mẹ Thơ ra sau, vừa đẩy vừa hét:

- Bà điên này làm cái gì vậy? Bà bị thần kinh hả?

Do bà hôm nay mang giày cao, lại thêm cú xô mạnh tay của Thảo, không chỗ dựa xem chút là ngã ra sau, may mà ba của Thơ chạy đến kịp.

Thơ cùng mọi người cũng vội chạy đến, xác định mẹ mình không sao Thơ mới yên tâm thở phào. Lại nhìn thấy Đình và con Thảo, lửa giận trong lòng lại sôi lên, cô tiến lên vung tay tát một cái bốp vang dội vào bên má của Thảo.

- Tại sao mày xô ngã mẹ tao, hay với người lớn tuổi này cũng không tha. Mày nên nhớ mày đã từng gọi mẹ tao một tiếng bằng mẹ đó Thảo.

Thảo bị tát mạnh, à ta xưng xia lên định đánh trả nhưng lại e dè có ba mẹ của Đình nên già vờ chịu uý khuất.

- Tao lỡ tay thôi có gì mà mày đánh tao, xin lỗi mày nhé Thơ, không phải mày muốn đánh ai là đánh đâu.

Thơ giận run người, cô vội nói:

- Đúng rồi, không phải ai tao cũng thô bạo đâu, chỉ riêng với thứ như mày thôi. Đáng lẽ mày nên biết thân mà im lặng, tao không hề nghĩ rằng da mặt mày lại dày đến như vậy đó.

Thảo bí lời, à ta quay qua nhìn Đình giải vây. Mà Đình giờ phút này chỉ chăm chăm nhìn Thơ cùng Vinh đang đứng sau thôi, làm gì có tâm tư mà nghĩ đến Thảo.

Đình kéo tay Thảo ra sau, lại tiến lên trước mặt Thơ, hấn ta gần giọng hỏi:

- Em đi cùng với tên này?

Thor trả lời thẳng:

- Có liên quan gì đến anh à?

Đình giận dữ, hấn nắm chặt tay Thor, ghì sát mặt cô, hỏi:

- Vừa chia tay tôi em đã đi yêu nó, em cũng đi làm.

Vinh đứng sau nhìn thấy Đình nắm chặt tay Thor không buông, anh vội gấn lấy Thor, xô đẩy Đình ra sau, kéo Thor đứng về sau lưng mình:

- Làm cái gì vậy? Giữa mày với Thor không còn liên can nữa, mày thôi cái tính bạo lực đó đi.

Đình hung hăng thấy rõ, hấn ta nổi giận, đang vung tay định đánh Vinh thì đằng sau nghe một tiếng quát lớn:

- Đình, mày thôi đi, chuyện hôm bữa vẫn chưa đủ ê mặt hay sao? Bây giờ còn định làm trò điên khùng gì nữa?

Người lên tiếng chính là ba của Đình, ông là một cán bộ cấp cao của nhà nước. Vốn dĩ ông rất thích Thor nhưng hôm nay xem ra là ông không biết nuôi dạy thằng con, để nó học đâu cái tính sa đọa ham mê tửu sắc. Thật lòng ông cảm thấy vừa tức mà cũng vừa buồn thay cho Thor. Chỉ một chút thôi là ông đã có được cô con dâu tốt rồi...

Lỗi con trai xuống, ông đứng lên thay mặt Đình xin lỗi Thor:

- Thor, bác rất quý con nhưng xem ra là gia đình ta không đủ đức hạnh mà có được cô con dâu như con. Thôi, nếu đã không có duyên ta cũng chỉ biết chấp nhận. Ta xin lỗi con, những lỗi lầm của Đình ta xin nhận thấy nó.

Nói rồi ông cúi người xin lỗi theo kiểu nhà binh, làm cho Thor hốt hoảng vội đỡ ông lên.

- Bác bác đừng làm thế mà, chuyện này đâu phải lỗi do bác.

Mặc cho cô khuyên răn nhưng ông vẫn rất quyết tâm. Sau lại quay sang hướng ba mẹ Thor mà gật đầu xin lỗi.

- Tôi xin lỗi anh chị.

Ba Thor xưa tay ý bảo không phải lỗi do ông, nhưng lại nhìn tới Đình ông lại giận sôi lên. Thôi xem như con dại cái mang đi, một lần xin lỗi này cũng xem như giải quyết được hết vấn đề.

Ba của Đình sau khi xin lỗi, lại hướng sang Thor mà nói:

- Thor bác mong sau này con sẽ tìm được hạnh phúc, cũng đừng vì thằng con hư hỏng này của bác mà ám ảnh đến tương lai. Còn về cô gái kia, nhất quyết một chân bác cũng không cho vào cửa, con yên tâm.

Một lời này nói ra như định số phận của Thảo, à ta nghe xong như suy sụp tinh thần ngồi phịch xuống ghế.

Mẹ của Đình xót cho con trai nhưng cũng không dám cãi lời chồng, bởi bà ta cũng hiểu tính ông, đã quyết cái gì sẽ rất khó mà thay đổi.

Thor vẫn im lặng như cũ, cô không biết là mình nên khóc hay nên cười nữa. Nhìn con Thảo mặt mày xanh mét, tâm tình cô có phần hả dạ, lại có phần thương hại cho nó. Nhưng thôi, nhân từ với kẻ thù chính là tự đào hố chôn mình, cô không muốn mình lại một lần sai lầm nữa.

Không đợi Thor lên tiếng, ba Đình đã lôi kéo con trai cùng vợ mình rời đi trước. Khi đi ngang qua ba mẹ Thor, ông còn cố ý gật đầu. Thật ra ông đã có quá nhiều thành ý rồi, ba mẹ Thor cũng không còn tức giận nữa.

Thảo thấy Đình rời đi, à cũng xách túi chạy theo, giờ phút này chỉ còn Đình là có thể dung túng cho à. Nhưng về Đình, để coi anh ta sẽ chọn gia đình hay là chọn à!

Sau sự việc kia, Vinh cũng đưa mọi người về, vì thực ra chẳng ai còn đủ tâm tình để mà ăn uống.

Ba mẹ Thor chơi ở Việt Nam khoảng 1 tuần thì về lại Hàn Quốc. Trước khi đi ông bà có nói chuyện riêng với Vinh, thật lòng họ vẫn không mong con gái mình sẽ yêu Vinh ngay. Đối với người vừa trải qua cú sốc trong tình yêu thì việc có người yêu ngay cũng chỉ là kẻ tạm thời. Họ hy vọng Vinh có thể cho Thor thời gian để cô có thể quên hẳn đi quá khứ cùng tiếp nhận được Vinh.

Ngày đưa ông bà và mọi người về nước, Thor có nói 1 tháng sau cô cũng sẽ bay về bên đấy. Vinh nghe được nhưng anh vẫn không có ý kiến gì. Nếu Thor muốn đi, anh nhất định sẽ không can ngăn..

Sau khi gia đình Thor đi, thì một tháng sau Vinh cùng Thor sống vẫn rất tốt. Hằng ngày anh đến đưa đón cô đi làm, tối lại đưa cô về chung cư, có khi sẽ đón cô đi ăn ở đâu đó. Thật sự rất vui vẻ, mà hình như Thor cũng đã quen dần với cuộc sống có Vinh.

Nhưng dù thế nào đi chăng nữa, Thor vẫn sẽ về lại Hàn Quốc. Ngày cô nói với Vinh, anh không nói gì, chỉ dặn dò cô về bên đấy phải sống thật tốt. Những ý nghĩ xin cô ở lại, anh đã nuốt hết vào lại trong bụng rồi.

Ngày Thor đi....

Chỉ còn 5 phút nữa Thor sẽ bay, Vinh này giờ vẫn luôn hỏi han cô về hành lý, lại dặn dò cô đủ thứ trên đời, duy nhất chỉ riêng việc xin cô ở lại là anh không hề mở miệng.

- Thor, em xem còn gì để quên nữa không?

- Đủ hết rồi mà, anh cứ như mẹ em ấy.

Giọng loa phát ra thông báo hành khách đi vào cổng soát vé.

Thor mỉm cười nói với Vinh:

- Em phải đi rồi, anh ở lại tốt nhé.

Vinh không nói gì, môi anh mím chặt lại, đưa hộ chiếu cho Thor mà tim anh như quặng khác. Cái việc thả đẻ cô yêu người khác nó còn tốt gấp mấy lần việc phải đẻ cô rồi đi như thế này.

- Ừ em đi đi....

Thor mỉm cười thật tươi, cô khiêng chân hôn lên má anh 1 cái rồi sau đó quay lưng bước đi.

Đi đến gần cổng soát vé, cô mới nghe tiếng Vinh gọi cô lại:

- Thor, nếu anh chờ, em có về không?

Thor nhìn anh, nhìn gương mặt vì vội vàng của anh mà tim bỗng nhiên đập loạn nhịp. Cô siết chặt hai tay mình, phải rất cố gắng mới nở được một nụ cười đẹp đẽ:

- Nếu anh chờ được, nhất định em sẽ về.

Vinh nhận được câu trả lời, cả người anh vô thức nhẹ nhõm hẳn, môi cong lên thành một đường cung rất đẹp:

- Được, chờ em, anh nhất định sẽ chờ được đến khi em yêu anh!

Quay lưng đi vào trong, bắt gác trên má Thor chảy dài một giọt nước mắt. Cô không biết được hiện tại vị trí trong lòng mình là gì, cô chỉ biết được hiện tại tim mình nó đang nhói lên, một chút đau đau hiện rõ....

Chờ...anh chờ 4 năm qua vẫn chưa đủ sao??

End.....

Một ngày mùa đông của tháng 12....

Tiết trời Việt Nam se se lạnh, đâu đó lất phất những cơn mưa nhẹ.

Từ cổng sân bay một cô gái xinh xắn đang đứng vẫy gọi bắt taxi.

Đã 2 năm rồi, dù có nhớ nhưng cô đau lòng cô vẫn không dám quay về vì cô sợ đó chỉ là cảm xúc nhất thời. Nhưng hôm nay khi đọc được trên instagram một dòng trạng thái của Vinh, cô mới hốt hoảng mà bay vội về lại Việt Nam.

Cô muốn moi tìm người đàn ông đó ra để xem tìm anh làm bằng gì mà lại muốn lấy vợ?

Hay cho câu:

"- Cô gái, nếu em không về anh sẽ đi lấy vợ!"

Nếu anh muốn lấy vợ, cũng nên xem cô có cho phép không trước đã!

Một ngày mưa lạnh của tháng 12.....

Vinh ngồi thẩn thờ trong phòng làm việc, mắt lại dán chặt vào màn hình điện thoại. Trong đó có ảnh của một cô gái mà anh yêu, cô đang cười tươi ôm một chú chó alaska rất to.

- Giám đốc, tới giờ họp rồi.

Tiếng gọi của thư ký làm anh như bừng tỉnh. Hiện tại anh đã là giám đốc của chuỗi trung tâm, vốn trung tâm nơi Thor từng làm việc là của gia đình anh nhưng trước giờ anh vẫn không nói cho ai biết.

Lại lưu luyến cô gái trong ảnh, lòng anh vừa nhớ nhưng lại vừa giận dữ. Đã bao lâu rồi mà cô vẫn chưa chịu về???

Bực dọc, anh vội cầm điện thoại đăng một dòng trạng thái trên instagram, không biết vì điều gì anh lại rất có lòng tin rằng cô sẽ trở về.

Mà nếu thật sự cô không về, anh sẽ quyết định đi lấy vợ để cho vừa lòng cô!!!

Lại một ngày đông của tháng 12.....

- A...a....a....đau quá, đau chết em rồi..

Vinh vội lau mồ hôi trên trán vợ, lại liên tục giục thẳng bạn thân:

- Vũ, mày nhanh đi, Thor chịu không nổi nữa rồi..

Vũ tay run run, anh gắt gỏng:

- Trời ơi, tao vừa chạy chưa được 5 phút, mày để yên cho tao tập trung coi.

Thor chịu không nổi, cô la toáng lên:

- Tên Vinh đáng chết, ai hại em ra nông nỗi này..huhu...ba mẹ em đâu? Đau chết mất thôi...

Vinh lắp bắp lắp bắp, anh trên trán cũng rì rả mồ hôi, lại đau lòng cho vợ, mặt anh cắt không còn giọt máu:

- Ba mẹ đang bay về, em đừng lo, đừng lo mà.. vợ ơi, cố lên, cố lên vợ ơi..

Thor bị những cơn đau khúc cho không chịu nổi, dưới hạ thân như có cái gì muốn chui tọt ra, cô la lên một tiếng thật lớn:

- A...a...a.... con...con.anh.....con....

Vinh vội nhìn xuống váy vợ, một dòng nước tuôn ra, tay chân như đi mượn, anh xúi nữa nhảy luôn xuống xe:

- Vũ..vũ..nhanh đi, con tao muốn ra luôn rồi..nhanh đi..

- Cái gì, được được....

1 tiếng sau, tại phòng sinh....

- Bé gái 3kg3 rất đáng yêu nhé!

Tiếng cô y tá vang lên, khiến những người đang ngồi ở ghế như mừng rơi nước mắt. Nhất là Vinh anh ôm thẳng bạn thân khóc tu tu như là trẻ con lạc mẹ.

- Sanh rồi, sanh rồi, huhu...tội vợ tao quá...huhu....

Đàn ông mà, sao lại yếu đuối thế không biết.

4 năm chờ, 2 năm đợi có đâu là lãng phí?

Tấm chân tình trao đi rồi sẽ nhận lại ngay... Người thật tình gian thì còn lo sợ...

Chứ người thật tình ngay thì bên nhau đẩy thôi!!!!

Hoàn.

Du Phong Văn.

Bạn đang đọc truyện *Chờ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.